

Fraü Rumpel.

Was isch Ene!... was hàn Se... ich ha jetz g'meint
Wunder was fir e Freid, ass ich Ene verschaffe thüe.

Herr Solo.

Lost Se... ich will nitt, ass Sie das Logis in dem
Professer verlehnt... ich nimm's eher fir mich selbst.

Fraü Rumpel.

Jà... 's isch mr Leid... awer ich ka jetz nimmig
z'ruck... ich ha mi Wort gà!

Herr Solo.

Eh bien... thàt Se sage, 's Hüs thüet sich setze...
's seig an zàmmefalle... oder sunscht ebbes... nur
losst Se dà Professer nitt ine.

Fraü Rumpel (fir sich).

Isch das jetz e possiger Held!...

Herr Solo.

Also isch's abg'macht... ich lehn do unte un do
isch's Drufgeld.

Fraü Rumpel.

Jà awer... (fir sich) se sin alle verrückt, d'Müsikante!

Herr Solo (nimmt se-n-an de-n-Achsle un schiebt se gege
d'Thüre).

Ich wil nit wisse... geht Se-n-em nur gli geh
absage...

Fraü Rumpel (unter dr Thüre).

Jà, Jà... absage...

Herr Solo.

Gieng Se nur g'schwind (er schiebt se-n-üse un macht
d'Thüre züe) ouf!... me ka wahrhaft niene kei Hüs meh
finde, wo me rüehig isch drin!... mit dem allem ha-
n-ich jetz dr doppelte Hüszins z'zahle... 's Babette
wird ufbegehre!... ich müess halt e wenig mehr
schaffe... (er setzt si ans Klavier) vor allem müess i jetz
emol die Romance ferig mache.

IV. Uftritt.

Herr Solo, Babette.

Babette (kunnt ine links).

Was ha-n-i g'hört!... grad sàit mr d'Hüsfrau im
duregeh, Sie hewe dr erste Stock noch g'lehnt!... Sin
Sie eigentlig g'schittelt... mr hàn eso scho Mieih fir
dure z'ku!

Herr Solo.

Eh, grad kämme mr derno besser dure, we mr
mehr Platz hàn... 's isch doch allewil e wenig eng
gsi do...

Babette.

Was isch's eng!... mr hàn jo noch miesse Möwle
kaufe, wo mr do ane ku sin, fir d'Ecke ne wenig üsz'fille.

Herr Solo.

Un derno, 's isch kummod... wenn is owe-n-ebber
geniert, so ziege mr awe un wenn's is unte nimmig
g'fallt, so ziege mr ufe...

Babette (zornig).

C'est ça... mr wandle 's Tags zweimal derno, nitt
wohr... worum nitt gar... wer müess als e Sach
ummenanderschleppe und wieder in Ordnung mache?
das isch's Babette!

Herr Solo (unterbricht se).

Still! was isch das?... hört me nitt Klavier spiele
owe-n-an uns?...

Babette.

's isch wohl mögli... d'Nièce isch ag'ruckt... züe
glicher Zit as wie dr Hüsfrau ihre Suhn.

Herr Solo.

Un spielt jetz scho Klavier!... ich bi verlore! mr
ziehn awe, Babette!... nimm e Sach z'àmme!...